Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1895. Wydano i rozesłano dnia 10. Marca 1895. **Część V.**

Nr. 9.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 10. Lutego 1895, L. 9685, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Brody na pobór w roku 1895 wyższego dodatku do podatku komsumcyjnego od mięsa i wina.

Na mocy §. 86. ustawy z dnia 13. Marca 1889, Nr. 24. Dz. ust. i rozp. kraj., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zezwala za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, gminie miasta Brody na pobór w roku 1895 dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa w wysokości 73½% a od wina w wysokości 100% z tem jednak zastrzeżeniem, że gminie miasta Brody nie wolno żądać dodatkowego uiszczenia rzeczonego dodatku za czas przed ogłoszeniem niniejszego zezwolenia.

Lwów, dnia 10. Lutego 1895.

Marszałek krajowy:
Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 10.

R o z p o r z ą d z e n i e

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 11. Lutego 1895, L. 9596, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Knihinin kolonia na dalszy pobór 100% dodatku konsumcyjnego od mięsa, do końca roku 1899.

Na mocy ustawy z dnia 18. Marca 1888, Nr. 36. Dz. u. kr., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zezwala za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, gminie Knihinin kolonia na pobór dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa w wysokości 100% na dalszy przeciąg 5 lat od roku 1895 do końca grudnia 1899, z tem zastrzeżeniem, że gminie Knihinin kolonia nie będzie wolno żądać dodatkowego uiszczenia rzeczonego dodatku za czas ubiegły przed ogłoszeniem niniejszego zezwolenia.

Lwów, dnia 11. Lutego 1895.

Marszałek krajowy:
Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 11.

R o z p o r z ą d z e n i e

c. k. Namiestnictwa z dnia 20. Grudnia 1894, L. 103.185, którem na podstawie upoważnienia wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 19. Marca 1894, L. 6934, wydaje się przepisy dla umundurowania c. k. nadzorców rzek w Galicyi.

I. Ogólne postanowienia.

§. 1.

Nadzorcy rzek, będący w czynnej służbie, obowiązani są nosić przepisany mundur podczas uroczystości, przy służbowych przedstawieniach, obchodach rzeki, jako też w ogóle w służbie wykonawczej.

Poza służbą nadzorca rzek ma prawo nosić mundur.

Nadzorcom rzek w stanie spoczynku służy prawo noszenia munduru na uroczystościach.

§. 2,

Nadzorca rzek, gdy jest w mundurze, pozdrawia kłaniając się sposobem wojskowym i obowiązany jest przy spotkaniu urzędnika państwowego w mundurze, oddać mu ukłon.

§. 3.

Najpóźniej do 1. Marca roku 1895 mają nadzorcy rzek zaopatrzyć się w przepisany mundur.

Polityczne władze powiatowe, którym podlegają nadzorcy rzek, mają obowiązek starać się o to, aby nadzorcy rzek od wyżej wyznaczonego terminu posiadali przepisany mundur zawsze w dobrym stanie, odpowiadającym powadze urzędowej, i nosili go we wszystkich nakazanych wypadkach.

II. Opis munduru.

§. 4.

Surdut jest ze sukna ciemno-niebieskiego, z wyłożonym kołnierzem i wyłogami z tego samego sukna, z podszewką z czarnej gładkiej materyi jedwabnej lub wełnianej. Górna połowa składa się z dwóch części piersiowych (przednich), które za pomocą boczków łączą się z plecami, składającemi się również z dwóch części.

Części piersiowe zachodzą w środku piersi jedna na drugą, tworząc dwie wykładki u góry kończyste; na każdej jest rzędem po sześć równo od siebie oddalonych mosiężnych guzików, na których wybitą jest kotwica z koroną, a tuż przy brzegach wykładkowych po sześć dziurek guzikom odpowiadających.

Guzik najwyższy ma być przyszyty w odległości 3 centymetrów pod osadą kołnierza, a o 20 centymetrów od brzegu wykładkowego, najniższy zaś na szwie stanu o 10 centymetrów oddalony od brzegu wykładkowego. W podszewce obydwóch części piersiowych osadzone są kieszenie, 15 centymetrów szerokie.

Surdut jest zrobiony z połami i takiej długości, że sięga do końca wielkich palców u rąk wolno spuszczonych.

Poły surduta stanowią przedłużenie górnej połowy i ku dołowi rozszerzone zachodzą na siebie z przodu jak wskazuje szerokość wykładek i z tyłu

jak wskazuje dolna szerokość pleców. W tylnej części i to w kierunku obydwóch szwów plecowych tworzą obie poły po jednym fałdzie prostopadłym, a w każdym z nich znajduje się kieszeń, nakryta klapą trójkończystą, względnie podwójnie wyciętą. Klapy te opatrzone są każda trzema guzikami mosiężnymi z kotwicą, przyszytymi po jednym na górnym i dolnym końcu, oraz w środku klapy.

Rękawy obłożone są wyłogami z tego samego sukna, mającymi 9 centymetrów szerokości. Na wyłogach wzdłuż tylnego szwu tuż przy stawie ręki mają być przyszyte dwa małe mosiężne guziki, na których także kótwica z koroną jest wybita.

Kołnierz ma podszewkę z tego samego sukna i jest tak skrojony, żeby wyłożony, miał z tyłu, środku i na obu przednich, prostokątnych rogach przy wykładkach 4 centymetry szerokości.

Na każdym z przednich rogów kołnierza ma być naszytą pozłacana kotwica, wybita z metalu długości 3·5 centymetrów.

§. 5.

Kamizelka jest z takiego samego sukna ciemno-niebieskiego jak surdut, część tylną ma z czarnego kanawasu, a z przodu jest od szyi ku piersiom na 10 centymetrów wgłąb wycięta, i zapina się na sześć guzików małych, mosiężnych z kotwicą, przyszytych na przednim brzegu prawej części piersiowej.

Obie części piersiowe są na przednich dolnych rogach ukośnie ścięte i mają na zewnętrznej stronie każda po jednej kieszeni poziomej, z otworem obłożonym listewką sukienną dwa centymetry szeroką. Tylna część kamizelki jest w środku na 7 centymetrów rozciętą i zaopatrzona w zaponę ze sprzączką do ściągania.

W lecie wolno nosić kamizelkę z surowego płótna według powyższego kroju, opatrzoną w przepisane guziki z kotwicą.

§. 6.

Spodnie są z tego samego sukna, jak surdut i kamizelka, z rozporem z przodu, z kieszeniami po bokach, mającemi prostopadle idące otwory do zapinania.

W lecie można nosić spodnie do prania z surowego płótna.

§. 7.

Czapka ze sukna ciemno-niebieskiego, krojem i formą jest podobna do czapki oficerów marynarki, 9 centymetrów wysoka, na dolnym brzegu obszyta

sznurem z czarnych i żółtych nici, jedwabnych lub wełnianych, a z przodu powyżej prostego daszka, mającego najwięcej pięć centymetrów szerokości, opatrzona rozetką z orłem wraz z obłogą i pozłacaną kotwicą bez guziczka długości 2·8 centymetrów. Podpinka na jeden centymetr szeroka, opatrzona w dwie sprzączki, przytwierdzona jest ponad końcami daszka zapomocą dwóch małych guzików mosiężnych z kotwicą.

§. 8.

Płaszcz mundurowy jest z sukna ciemno-niebieskiego, z tego samego jak i inne części munduru i tak długi, żeby ciało aż do 25 centymetrów poniżej goleni całkiem osłaniał; opatrzony jest w dwa rzędy wielkich mosiężnych guzików z kotwicą i koroną, po sześć w każdym rzędzie.

Kołnierz ma podszewkę z tego samego sukna jak płaszcz do postawienia i ułożenia, zaokrąglony po obu rogach.

Na zewnętrznej stronie wyłożonej części kołnierza w środku po obu brzegach przednich umieszczone są obszewki z ciemno-niebieskiego aksamitu, a na górnym końcu każdej obszewki przyszyty jest mały mosiężny guzik z kotwicą.

Z przodu na szwie kołnierz przytwierdzającym jest zapinka ciemno-niebieska, wełniana, a mianowicie z prawej strony baryłka, z lewej pętlica a osady ich osłonięte są rozetami, zrobionemi z tego samego materyału.

W wysokości bioder znajduje się z tyłu dragon 6 centymetrów szeroki, a 37 cm. długi z 2 wielkimi guzikami mosiężnymi z kotwicą i dwiema dziurkami.

W tej samej wysokości jak dragon umieszczone są zewnątrz po obu bokach kieszenie klapami nakryte, a po lewej stronie piersi znajduje się wewnątrz kieszeń otwarta.

Płaszcz uniformowy nosi się, gdy jest zimno lub niepogoda, na surducie.

§. 9.

Do stojących lub wykładanych kołnierzyków przepisane są do munduru krawatki czarne w formie kokardy, szerokości 2—3 centymetrów.

§. 10.

Rękawiczki są z białej skóry do prania.

§. 11.

Do munduru na uroczystościach i urzędowych przedstawieniach należy nosić wyłącznie białą bieliznę.

§. 12.

Noszenia bluz uniformowych dozwala się tylko przy czynnościach służbowych, natomiast zakazane jest na uroczystościach lub służbowych przedstawieniach. Nie wolno również nosić pojedynczych sztuk munduru razem z odzieżą cywilną, lub parasolów i lasek razem z mundurem.

§. 13.

Bluza uniformowa podobna jest krojem do bluzy, przepisanej dla urzędników administracyjnych rozporządzeniem wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 25. Lipca 1891, Dz. u. p. Nr. 113.

Bluza ta jest ze sukna ciemno-niebieskiego, z obszewkami z ciemno-niebieskiego aksamitu, na których przytwierdzone są pozłacane kotwice, wybite z metalu i mosiężne guziki z kotwicą i koroną.

Do bluzy nosić należy inne części przepisanego munduru; dozwala się jednak w służbie przy obchodach poruczonych nadzorowi przestrzeni rzek, nosić spodnie w cholewach.

Lwów, dnia 20. Grudnia 1894.

Badeni w. r.

Nr. 12.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z dnia 21. Lutego 1895, L. 11.857.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 25. Stycznia 1895 najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 29. Grudnia 1894, ustanawiającą prowizoryum budżetowe na rok 1895, o ile na podstawie tej uchwały pobierane być mają od 1. Stycznia b. r. począwszy aż do konstytucyjnego ustanowienia budżetu krajowego na rok 1895, względnie do 31. Marca 1895, dodatki na fundusz krajowy w wysokości sześćdziesięciu pięciu (65) centów od każdego jednego złotego całej

należytości państwowych podatków bezpośrednich, a w mieście Krakowie i powiatach politycznych Chrzanowskim i Krakowskim tylko w wysokości pięćdziesiąt i jeden (51) centów a. w.

Co niniejszem wskutek reskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 28. Stycznia 1895, L. 2403, podaje się do powszechnej wiadomości.

Badeni w. r.

Nr. 13.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa w porozumieniu z galicyjskim Wydziałem krajowym z dnia 22. Lutego 1895, L. 11.629, o przyznaniu szpitalowi greckiemu w Aleksandryi uprawnień względem zwrotu kosztów leczenia z funduszu krajowego.

Szpitalowi greckiemu w Aleksandryi przyznaje się pod względem zwrotu kosztów leczenia tutejszokrajowych osób z funduszu krajowego te same uprawnienia, jakie w myśl obowiązujących przepisów przysługują publicznym szpitalom powszechnym w austryacko-węgierskiej Monarchii.

Lwów, dnia 22. Lutego 1895.

Badeni w. r.